

Andries Knevel

VN-resolutie 181

Of het verstandig was, weet ik niet, maar op 29 november plaatste ik deze tweet op X:

Het is 29 november. Precies 77 jaar geleden besloot de VN (resolutie 181) tot opdeling mandaatgebied in joodse en arabische staat. De Joden accepteerden, de Arabieren begonnen een oorlog, die duurt tot vandaag. Hoe zou de wereld er nu uitzien als zij toen voor vrede hadden gekozen.

Ik deed dat omdat de afgelopen maanden, tijdens alle demonstraties en ook wel commentaren in kranten, regelmatig was te horen en te lezen, dat Israël geen recht zou hebben op een eigen staat.

Als de Joden in het Midden-Oosten wilden doorleven, dan in een Palestijns-Arabische staat.

Vandaar mijn boodschap over resolutie 181 en het delingsplan. Te meer omdat ik steeds meer lees dat het mandaatgebied in 1947 niet 'leeg' was. Er woonden al Arabieren, en die kregen er een grote groep Joden bij. Iemand die daar mooi over vertelt is Ari Shavit (toen eindredacteur bij het zeer kritische *Haaretz*), in zijn onvolprezen boek *Mijn beloofde land*.

Welnu ik heb het geweten.

Vooropgesteld, de tweet kreeg massale steun en is ook massaal bekeken (voor de kenners: 125.000 views), maar de kritiek was ook niet mals.

En die kwam er inderdaad op neer dat de VN helemaal het recht niet hadden om een gebied waar al eeuwen Arabieren woonden zo maar te verdelen, en wel met als andere partij een groep nieuwkomers.

Goedwillende critici meenden dat als Joden in het gebied wilden blijven wonen, zij dat inderdaad in een Palestijnse staat moesten doen, terwijl de meer uitgesproken critici zich afvroegen of er eigenlijk wel een plek was voor Joden in dit gebied.

Wanneer er in de internationale politieke en diplomatieke wereld kritiek is op het beleid van Israël, hoor ik nog geen stemmen die terug willen achter resolutie 181, maar het begint te gisten.

En eerlijk is eerlijk, de meerderheid in Israël wil het ook niet meer. Ook voor hen is de 'Twee staten oplossing' dood. Ruim 77 jaar lijkt te lang voor het overleven van een resolutie. Maar hoe dan verder als Joden en Arabieren? «